

slag om Forandringer i det Bestaaende, thi jeg tillroer mig ikke det dertil fornødne overlegne Standpunkt. Derimod skal jeg stræbe at bringe Forhandlingerne tilbage til det Punkt, hvor de naturligt høre hjemme, nemlig til det, som her foreligger, om vi skulle vedtage den foreslaaede Udvidelse af Landbohøjskolens Virksomhed eller ikke vedtage den. Jeg maa sige, at det har overrasket mig at høre af det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgfreds (Zahle), at han allerede nu har troet at kunne sige, hvorvidt den Forventning, som man har stillet til dette store Agerdykningsinstitut, er gaaet i Dslybelse eller ikke. Hvorledes kan man troe det muligt, at et Institut af denne Art, der maa arbejde gjennem mange Generationer, for ret at trænge ind i Befolkningen som et nødvendigt Led i den almindelige Udviſning, som de Agerbrugende skulle søge, allerede efter 10 Aars Forløb skulle kunne præstere Resultater, der kunne angives i Antal af Elever, saaledes at man derved skulle finde sig tilfreds med, at man i sin Tid har oprettet et saadant Institut. Jeg skal imidlertid tilføie, at der idetmindste med Hensyn til en af Undervisningsgrenene paa Landbohøjskolen er en særlig Grund, hvorfor der ikke kunde komme mange Elever i de forløbne Aar. Der har netop med Hensyn til Landinspekturvirksomheden været tilfældige Omstændigheder tilstede i de foregaaende Aar, der have skaffet Landinspekturforetningerne en saadan Tilstrømning af unge og deriblandt dygtige Kræfter, at man maatte kunne sige sig selv, at der maatte indtræde en Standsning deri, og en Standsning er ogsaa indtraadt i et saadant Omfang — dog ogsaa paa Grund af de stærkede Forandringer, — at medens man her tidligere fik Landinspekturer i Siesewis, faaer man nu ikke saamange, at det løber op til et Antal af Ti om Aaret. Der er altsaa en god naturlig Grund til, at der paa dette Punkt er steet en Tilbagegang. Og hvad en egentlig ordnet Undervisning i Agerdykningskunsten angaaer, har den ogsaa kun været meget lidt drevet forhen og været meget svagt besøgt baade dengang, da der for længere Tid tilbage ved Universitetet var en Lærer i Landoeconomi, og dengang, da der havde en saadan Lærer ved den polytechniske

Lærestift. Men Sagen er, at baade det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgfreds (Zahle) og det ærede Medlem for Ringhøbing Amts 3die Valgfreds (Madsen) staae paa et urigtigt Standpunkt, idet de ere gaaede ud fra to Feiltagelser. — ja det er dog kun den førstnævnte ærede Taler, der har begaaet to Feiltagelser; det ærede Medlem for Ringhøbing Amt har kun begaaet den ene. Den ene af disse Feiltagelser er den, at man har antaget, at den gamle Vetrinairvirkse er nedlagt. Det er den jo slet ikke, den er blot flyttet, og man har dermed forbundet en Landbohøjskole. Men saa bør man dog ikke tale, som om det var et heelt nyt Institut, og betragte dets Virksomhed for Vetrinairvidensskaben som begyndende forfra; det er tværtimod en Continuation af den ældre Skole. Men naar Sagen betragtes fra denne Side, da seer man, at der ikke har været nogen Tilbagegang, saa at denne Forening ikke kan have været til Skade for det Formaal, man tilsigter. Den anden Feiltagelse, som begge de ærede Talere have gjort sig skyldige i, er den mærkeligste. Denne Feiltagelse bestaaer i, at dette Lovforslag skulle væsentlig tilsigte Oprettelsen af to nye Lærerpøster. Naar det imidlertid væsentlig kun tilsigter at ordne Undervisningen i Skovbrugvidensskaben, kan man dog ikke sige, at det væsentlig tilsigter Oprettelsen af disse to Pøster; men det Mærkeligste er, at det slet ikke tilsigter Saadant, da disse Pøster bestaae iforveien, og det kun er foreslaaet at lønne dem under en anden Conto end den, under hvilken de hidtil have været opførte; man vil nu sætte dem over paa en anden Conto ved Hjælp af en Lovbestemmelse. Som bekendt har der for længere Tid siden foreligget Rigsdagen et Lovforslag i lignende Retning; men det blev kun behandlet i Landsstinget og kom ikke til Folkethinget. Lovforslaget gik ud paa at henlægge Forstundervisningen til Landbohøjskolen. Dette vilde Landsstinget ikke gaae ind paa og foreskæde Løven, hvorimod det ikke havde Noget imod, at Regjeringen administrativt forenede disse to Undervisningsgrenene; Undervisningen i Forstvidensskaben har saaledes ifølge en administrativ Ordning været drevet ude paa